

Straatpastoraat Amersfoort Jaarverslag 2016

Stichting Straatpastoraat Amersfoort
 Zuidsingel 5
 3811 HA Amersfoort
 Straatpastor: Drs. Bernadette van Dijk
 bernadette@straatpastor.nl

Website: www.straatpastor.nl

1. Inleiding

De Stichting Straatpastoraat Amersfoort (SSA) is opgericht in 2007. De Stichting heeft ten doel : het oprichten en instandhouder van straatpastoraat in (de regio) Amersfoort ten behoeve van dak- en thuislozen, alsmede ten behoeve van mensen die in een crisis verkeren en daarom een beroep doen op opvang. De Stichting verricht haar werkzaamheden vanuit een christelijke levensovertuiging ,maar staat open voor iedere gezindte of levensovertuiging en respecteert ieders religieuze of levensbeschouwelijke achtergrond. Bernadette is sinds 2008 als straatpastor in dienst bij de Stichting.

2. Pastoraat in 2016

Hierna wordt zoals gebruikelijk verslag gedaan van de belangrijkste activiteiten van de straatpastor. In de linker kolom staan de werkvormen vermeld volgens welke de straatpastor werkt , in de rechterkolom staan concrete ervaringen en verhalen van de straatpastor én van de twee vaste vrijwilligers. In verband met de vertrouwelijkheid zijn namen gefingeerd en enkele feitelijke details gewijzigd.

Werkvormen	Waarden en doelen
1. Er zijn, mensen opzoeken, beschikbaar, aanklampbaar zijn, tijd hebben, waarnemen, aanwezigheid op straat, in diverse opvang, hostel, straatadvocaat en klussenbureau	Mensen zien, meeleven, in tel doen zijn, gezien worden, ontmoeten en: ten dienste van werkvormen 2-9
2. Gesprekken in groepen	Toon zetten, sfeer beïnvloeden, nieuwe mensen leren kennen, gebruik maken van vertrouwen dat al in de groep heerst
3. Individuele gesprekken en gesprekjes, waarin pastorale begeleiding, praktische handreikingen, steun, Schrift lezen, gebed, rituelen, verwijzingen	Delen, tot verstaan komen, zin zoeken, uithouden, helen, verzoenen, bevestigen, bemoedigen, perspectieven en manieren van doen vinden
4. Vieren, eten, genieten	In tel doen zijn, hele mens ontmoeten, moed en

	kracht ontwikkelen, gezamenlijkheid, erkenning bieden, dankbaarheid richten
5. Huisbezoek, laten ontvangen, te gast zijn	Bevestigen van thuisbasis, gastheer/vrouwrol en regie, vieren als iets is gelukt, bemoedigen, zegenen.
6. Afscheid nemen, begraven, herdenken, rouwen, stervensbegeleiding	Waardigheid van ieder mens eerbiedigen, gemeenschap bevorderen, rouwen, verbinden, woorden en gebaren geven aan geloof en hoop.
7. Rituelen, meer zintuigen aanspreken, anders dan alleen tekst.	Hele mens aanspreken en verbinden.
8. Pleitbezorgen, vertegenwoordigen, stem versterken	In tel zijn, gezien worden, tot je recht komen.
9. Verbindingen leggen tussen straat, kerk en samenleving	Bevorderen van verbinding met samenleving, bevestigen van gemeenschap, deelname bevorderen, collegiale steun, relatie straat – kerken – samenleving versterken.
10. Collegiaal contact en afstemming	Ten dienste van doel 1-9
11. Kennis- en deskundigheidsbevordering, overdracht	Ten dienste van doel 1-9

2.1. Er zijn, mensen opzoeken

Het straatpastoraat zoekt mensen op waar ze zijn, letterlijk en figuurlijk. In hun leefwereld, in hun domein, in hun taal, in hun dagritme. We lopen rond in een wereld waar straatmensen niet om ons hebben gevraagd. Die aanwezigheid is voorzichtig, dat wil zeggen dat we aansluiten bij wat er op het spel staat voor de ander op dat moment. En die aanwezigheid is samen uitvinden of en hoe je van betekenis kunt zijn voor de ander.

De straatpastor werkt 20 uur, een dag per week werken vrijwilligsters Els en Ingrid mee. Samen is er meer tijd om aanwezig te zijn en als je meer mensen ontdekt, spreekt en bereikt, stijgt ook de vraag naar ons. 2016 is een bijzonder jaar: Els en Ingrid nemen het zwangerschaps- en bevallingsverlof van Bernadette waar. De continuïteit op straat is zo optimaal gewaarborgd.

• *In het Randenbroekpark zie ik hem. Hij zit alleen op een bankje een biertje te drinken. Zijn werkochtend zit erop. Hij vertelt dat hij is verhuisd en nu een huisje heeft en blij is dat hij z'n dochter nu ook een goede slaapplek kan geven wanneer zij komt (I).*

• *Ik fiets in het plantsoen en spreek enkele mannen van buitenlandse afkomst. Ze spreken Nederlands. 'ik zit vast' zegt de ene. 'Ik heb een Nederlands paspoort maar ben deze kwijtgeraakt en zonder paspoort werken, lukt niet'. Financiële middelen heeft hij niet. Ik help hem verder door hem door te verwijzen naar de betreffende instantie. Later vertelt hij dat het gelukt is en dat hij op zoek kan gaan naar werk (I)*

• *Bij de Straatadvokaten is het soms een duiventil. Iemand zit te wachten tot ik aanstalten maak om te gaan. Hij staat ook op. Hee..... welke kant loop jij op? Kan ik een stukje met je oplopen? (B)*

2.2. Gesprekken in groepjes

Groepjes zijn er onregelmatig en zonder planning, maar nooit helemaal onverwacht. Ondanks het gemeentelijke beleid zijn er bij goed weer nog altijd verzamelbankjes en bescheiden hangplekken en hang-tijden in en rond de stad. Aan tafel bij de straatadvokaten, in de Dag- en nachtopvang van Kwintes en bij Victas in het zorgcentrum wordt met meer mensen gesproken. In het Randenbroekerpark, op het Eemplein, bij de Albert Heijn en rond de sluitingstijden van de nachtopvang komen we mensen in groepjes tegen. Groepjes die al bestaan

• *We zitten met ons vijven bij elkaar. Iemand vertelt over het familiedrama - in zijn familie - dat te erg en niet te verwerken is; hij moet er weer zo van huilen. De jonge man die naast hem zit, is stil, luistert stil. Op deze manier neemt hij voelbaar deel aan het gesprek.(E)*

• *Een warme ochtend. Op het bankje zitten een paar bekenden, een van hen zit in zijn scootmobiel ernaast. Een man die in een gebouw vlakbij conciërge is, heeft koffie meegebracht. Ik word uitgenodigd, erbij te komen zitten. Dat doe ik. Een grote veertiger, ik ken*

zijn anders dan een gesprek dat zich vormt als mensen bij ons komen zitten: bij een groepje is het de vraag of je welkom bent, of je de sfeer verandert en of dat wenselijk is. Met onze aanwezigheid proberen we natuurlijk soms ook de toon mee te bepalen: waar zit de zin, of is het alleen woede en wanhoop om aan te horen? In groepjes kunnen mensen dat bij elkaar behoorlijk versterken. En ondanks dat er altijd ruimte moet zijn voor het verdriet en frustratie, leent een groepje zich daar niet altijd voor.

We hoorden in 2016 wel eens roepen: waar was je, lang niet bij het bankje gezien. Of een wenk vanuit de verte, kom eens deze kant op! Zo zijn we een straatbekende geworden in en buiten de wereld van dak- en thuislozen.

In 2016 bereidden we het project Zin in de Maandag voor, dat o.a. gaat over groepsactiviteiten voor straatmensen. Het KANS-fonds steunt dit financieel, het zal vanaf maart 2017 worden uitgevoerd.

2. 3. Individuele gesprekken

De vaste contactenkring van het Straatpastoraat bestaat in 2016 uit 180 mensen, van wie 21 vrouwen (ongeveer 10 procent). In de zomer horen we over groei van het aantal mensen dat afhankelijk is van de nachtopvang. Onduidelijk blijft het hele jaar wie het zijn: een duidelijke groep of oorzaak zien we niet, en Kwintes-mensen ook niet. Bij vlagen moeten er veel bedden bij, wel 60 tot 70 mensen waar eigenlijk voor 40 mensen plek is.

Kwintes verzorgt ook de “bed-bad-brood-voorziening” voor vluchtelingen. Onze contacten zijn altijd al zeer divers van samenstelling en achtergrond (Nederlands, Marokkaans, Somalisch, Caribisch, Turks en/ of Koerdisch zijn de grootste groepen) Cijfers over wie welk soort vergunning of verblijfsstatus heeft, houden wij niet bij, en ook tellen we niet in getallen of en zo ja welke religie mensen aanhangen.

In 2015 spraken we al van vrij veel doorstroming: dat lijkt de trend, het gaat harder dan eerdere jaren. Els brengt veel tijd door in de Dagopvang, terwijl Ingrid zich op het Hostel van het Leger des Heils concentreert. Het zorgcentrum van Victas wordt tijdens de verlofperiode door Els waargenomen. Bij elkaar hebben we zo'n 35 ontmoetingen per week waarbij we echt in gesprek komen. Daarnaast signaleren we mensen in de verte, zwaaien, groeten, maar tellen we niet.

hem nog niet, die net dakloos is en die tegelijk met mij kwam aanlopen, gaat weg. Er ontwikkelt zich een gesprek over leven, dood (hiernamaals), geloven, verdraagzaamheid. Een kortgerokte travestiet schrijdt voorbij. Hij grapt over het feit dat wij samenscholen bij het bankje, dat zoiets verboden is. Dat vinden we leuk, hij loopt door en kijkt achterom en wij lachen naar hem, dit maakt de dag nog mooier, lichter.(E)

• De woede is zo groot dat ze er niet zachtjes uit kan. De stemmen in zijn hoofd maken het hem te moeilijk. Hij heeft zijn leven zo gebeterd, en toch houden de stemmen niet op. Dat ervaart hij als erg onrechtvaardig. Er komt een andere, jonge man bij ons zitten. Hij zegt niets. De man die zo boos is, praat nu ook tegen de jonge man, die aandachtig naar hem luistert. De boosheid wordt minder nu, het is alsof de ergste druk eraf gaat. Hij voelt het zelf, hij meldt opgelucht dat hij zich rustiger voelt worden. Even later luistert hij meelevend naar het verhaal van de jonge man.(E)

• He ben je daar, lang niet gezien! Ontredderd zit hij op een muurtje met een grote dichte envelop op schoot. Heeft al drie dagen buiten “geslapen”, is aan een douche toe, maar vooral aan warmte, zekerheid en iemand die hem daarbij bij de hand neemt. De envelop beangstigt hem. We maken hem samen open – het blijkt niet ernstig. Dat hij buiten is, heeft vooral te maken met een gebrek aan aansluiting tussen hem en de opvang waar hij wel naar binnen zou mogen. Hij wil niet. Daar hebben we het over: het voortdurend maar ‘niet passen’. (B)

• We zitten op het station aan een kop koffie als hij een hand pillen op tafel gooit. De naam eindigt op -pam. Verslavende pillen die sommigen helaas nodig hebben en het ook goed doen in de handel. Spul dat je liever niet wilt. De ervaring van mijn gesprekspartner is dat een joint eigenlijk beter werkt tegen onrust, agressie, al die ontsporing die hij niet wil maar hem telkens weer overkomt. En weer gaat het gesprek over wat God daarvan zou vinden. Over kwetsbaar geschapen zijn, als mens, niet als god. Over of je erop mag vertrouwen: je eigen oordeel dat het ene middel misschien beter is dan het andere, ook al wijzen onze maatschappelijke en religieuze traditie de andere kant op.(B)

• Oh ben jij van het pastoraat? Waar gaat dat over? Dan kun je me misschien vertellen wat de zin van het leven is? Een gesprek op een bankje over Koran, leefregels, traditie, over zonlicht en andere geschapen dingen, over genieten, de momenten die geluk heten en het doorgeven van wat je hebt ontdekt.(B)

2.4. Vieren, eten, genieten

Vieren doe je samen, hoe groot of klein het ook is. We vierden Kerstmis en Pasen mee op de plekken waar mensen welkom zijn die dagen. Waar opvangmedewerkers hun best doen om het gezellig en licht te maken. We vierden verjaardagen, een kat weer gezond terug thuis, afgekickt, aan de thee in plaats van bier, kinderen gezien, uit de kliniek en verder mogen met het leven, schuldenvrij geworden, een huisje, de geboorte van Bernadette's tweede kind.

We aten soep uit de pot 'Vakantiegeld Delen', geld dat Amersfoorters opzij hebben gelegd voor mensen die geen geld voor vakantie en leuke dingen hebben. De soep is vooral een geniet-moment, een tafel vol goede gesprekken en mensen die gewenst en welkom zijn.

- *Aan de soeptafel op maandagmiddag gaat het over kwetsbaar zijn. Dat we dat allemaal zijn, niet alleen verklaard ingewikkelde of psychisch zieke mensen. Met die kwetsbaarheid leven is "noodgedwongen" samen leven, elkaar nodig hebben. Ja maar... dat is toch ook het leuke ervan?! We wisselen nog maar eens een soepprecept uit. (B)*
- *Met hem spreek ik eens per week af, om te bidden, om een praatje en het contact. Hij heeft appels mogen plukken in een privé-boomgaard. Hij geeft er mij een paar en ik zal er iets mee doen. De volgende ontmoeting om te bidden, drinken we koffie met een zelfgemaakte appelflap (I)*

2.5. Huisbezoek, te gast zijn

Mensen kunnen thuis raken in een opvangvoorziening, altijd afhankelijk blijven van de begeleiding, het 'niet voor elkaar krijgen', ze kunnen vastlopen in de bureaucratie of in gebrek aan vertrouwen in zichzelf of het vertrouwen van anderen. Kwintes en Victas blijven opvangen en ondersteunen, al is het jarenlang. Maar wie gaat wonen bereikt een spannende mijlpaal die je ook haast niet alleen kan halen: soms zijn mensen het wonen, koken, voor zichzelf zorgen en verplichtingen nakomen gewoon verleerd, anderen kunnen niet wachten met het huiselijk maken en dat huisje vieren met nieuwe vrijheid. Want in de opvang is begeleiding, maar ook andere mensen om wie je niet hebt gevraagd, er zijn regels en er is geen privacy. In je eigen huis loop je risico op oude post, deurwaarders, oude valkuilen, eenzaamheid, het oude leven dat letterlijk op de stoep staat en wil blijven slapen.

Het straatpastoraat viert, zegent, drinkt thee, neemt taart mee, bewondert huiskamers en moedigt aan: verbinden met een plek, een ruimte hebben, biedt ook de mogelijkheid om andere verbindingen te leggen of te herstellen. Kunnen kinderen op bezoek komen? Niet zelden is dat een belangrijke motivatie. Wat is er in de buurt te doen? Waar kun je bij horen? Hoe breng je je dagen door? Te gast zijn we met de bedoeling de ander te helpen gastheer en gastvrouw te worden.

- *We hebben het over iemand anders die we allebei kennen. Mariëlle maakt zich zorgen: terugval? Ze duidt aan waar hij zich ongeveer moet bevinden, in een kamer: een straat, een steegje, rechts, dan meteen links, geen adres. Ik ga op zoek. Containers, dichtgeplakte ramen, achterkanten, opslagplekken... geen mensen. Ik vraag me af of het goed is dat ik hier alleen ben. Ik voel me een indringer, en dat ben ik eigenlijk ook. Hopelijk straal ik uit dat ik vertrek als ik ongewenst blijf te zijn, het is niet de bedoeling een bedreiging te vormen! Ik ga later nog eens, en nog eens, op verschillende tijdstippen, ik blijf wat in de buurt rondhangen, maar vind niet wie ik zoek. Dan ontmoet ik Mariëlle weer die zich zorgen maakte en ze beschrijft nu anders waar het is. Die ene deur, voordat je het grote hek... ooooh, oké. Of het lukt, dat wordt het volgende jaarverslag.... (B)*
- *In het najaar ontmoet ik haar voor het eerst in de dag-/nachtopvang. Ik sprak haar daar vaker over haar leven en de crisis waar ze in beland is. Net voor de Kerst heeft ze een kamer toegewezen gekregen. Ik word uitgenodigd en ze verzorgt de koffie. Ze vertelt; 'ik ben zo blij. eindelijk heb ik rust hier die ik zo nodig heb'. Ze deelt haar vreugde met me (I).*
- *Meestal zien we elkaar in de stad. Nu kom ik thuis, waar hij nu al weer een paar jaar woont. Er komen meer mensen bij hem thuis, maar niet andersom: hij mag niet bij allerlei mensen thuis komen. Bij hulpverleners, vrijwillige bezoekers, (straat-)pastores kom je meestal niet over de vloer. En anderen zijn er eigenlijk niet echt. Hij voelt het en het gemis doet pijn. (B)*

2.6. Afscheid nemen, begraven, herdenken, rouwen

We verloren vier van onze bekenden van de straat dit jaar, die niet alle vier even bekend waren bij anderen van de straat. Het straatpastoraat helpt, organiseert of ondersteunt bij uitvaarten, al naar gelang wie er verder rond de overledene is. Sinds 2014 doen we dit vaak in samenwerking met Meijerink Uitvaartzorg, die de uitvaarten verzorgt waar de gemeente Amersfoort opdracht toe geeft. Als er geen nabestaanden zijn die dat willen, dus.

In het hostel verzorgt de Geestelijke Verzorging van het Leger des Heils het inhoudelijke deel van de bijeenkomst, wij voegen dan vooral iets toe als dat gewenst is tijdens of ter voorbereiding van de plechtigheid, of als we (straat-) mensen kunnen betrekken of helpen rouwen.

Het hanteren van emoties blijft bijzonder moeilijk voor straatmensen, zeker de confrontatie met de dood. Wanneer is het jouw tijd en komt die niet vroeg als ik zo leef als nu? En is dat erg? Straatmensen durven vaak niet beloven dat ze bij een uitvaart zullen zijn, maar ook zonder aanwezigheid kun je bijdragen aan het afscheid. De straatpastor zal altijd proberen om mensen te betrekken en hun inbreng te vragen, na te praten met de onderliggende boodschap: voor ieder mens, hoe zijn leven ook liep, is er eerbied en liefde als hij (zij) wordt weggedragen.

In 2016 is er voor het eerst geen viering gehouden om de (straat-) doden te gedenken. Dit omdat de opkomst het vorig jaar laag was en zwangerschapsvervangsters Els en Ingrid meer dan genoeg te doen hadden.

• *Hij, zestiger, verslaafd, had een bewogen leven. Hij hield van dat leven, al was het vaak zwaar en verdrietig geweest. Hij was er dankbaar voor, voor alles wat hij geleerd had vooral. Hij vertelt graag over het universum, over God. En over vroeger: zijn reizen, zijn vrienden en liefdes. Over kunst en oosterse filosofie. Met zijn familie had hij, tot zijn verdriet, al jaren geen contact meer; enkele lotgenoten waren nu zijn vrienden en familie geworden.*

Onverwacht sterf hij, alleen, buiten. Terwijl het straatpastoraat met zijn vrienden de uitvaart voorbereidde, wilde de familie toch afscheid nemen, zonder de huidige vrienden, de hulpverleners en ons. Om toch zijn leven te gedenken, maakten zijn lotgenoten, samen met het straatpastoraat, ondersteund door en in de veilige omgeving van de verslavingszorg, samen een schilderij, in zijn geest, afwisselend in stilte denkend en gedachten en gevoelens delend over hem en de dingen die hem bezighielden. Samen namen we zo afscheid, vol aandacht en vertrouwen dat hij veilig thuisgekomen was, nu vredig rustend in Gods hand.(E)

• *In het najaar gaat zijn gezondheid snel achteruit. Eind september overlijdt hij. Met de straatpastor heeft hij eerder in het jaar zijn laatste wensen doorgesproken. Hij is katholiek opgevoed, maar heeft er lange tijd niets mee gedaan. Enkele jaren geleden heeft hij God hervonden. De afscheidsviering is op het graf. Er staan zes kaarsen bij het graf om hem met licht te omringen. Zijn graf wordt besprenkeld met wijwater met het gebed dat hij als nieuwe mens mag opstaan aan de andere kant van de oever, en bewierookt als symbool om hem nog even mee te dragen naar het licht om hem erna voorzichtig los te laten.(I)*

• *Eens in de zoveel weken belt hij nog. Hij woont inmiddels, en het leven komt in iets rustiger vaarwater. Dat is relatief, want met het lichaam, de psyche, de financiën, de geschiedenis, de contacten met de oude 'scene', de contacten met hulpverleners en de liefde was het allemaal beurtelings ingewikkeld, of meestal alles tegelijk. Maar nu vertelt hij me nieuws over anderen. Dat M overleden is tijdens mijn verlof. Echt hij weet het zeker. Ik kan het me nauwelijks voorstellen, want dan had ik het wel gehoord. Maar toch....? Zijn gezondheid en levensstijl zijn op zijn minst risicovol te noemen. Geweld en gebruik zijn geen uitzonderingen. Ik beloof het uit te zoeken en dan ga ik naar de opvang. En wie loop ik al in de deuropening tegen het lijf? Verhalen checken is ook deel van mijn werk..... (B)*

2.7. Rituelen

Rituelen, gebaren, symbolen drukken datgene uit waar de woorden tekort schieten, of waar niets meer te zeggen valt. Bedoeld om ruimte te laten aan de hoop en overtuiging dat God er bij is, daar, op dat moment. Dat je invoegt in een traditie, of dat je met elkaar iets hoog houdt dat van waarde is. Dat kan een zegen op straat zijn, een kruisje omgehangen, vaste woorden als begroeting of zelfs zonder woorden een 'box'. Voor elkaar buigen met een glimlach maar serieuze eerbied. Zingen in de kapel van de Xaveriuskerk, of luisteren naar het rumoer van de schoonmaak, terwijl we kaarsjes branden, Schriftlezen, bidden. Het spel wie voor wie de deur mag openhouden. Een hand op een schouder of twee op het hoofd.

2.8. Pleit bezorgen, stem versterken

Bijna alle mensen die bij het straatpastoraat bekend zijn, hebben contacten met hulpverleners bij opvangvoorzieningen, verslavingszorg, psychiatrie, schuldhulpverlening, bewindvoerders of de afdeling sociale zaken van de gemeente. Meestal onderhouden ze hun eigen contacten of blazen stoom af bij het Straatpastoraat als ze het niet eens zijn met de gang van zaken. Een enkele keer helpen we een keer om de communicatie wat soepeler te laten verlopen of proberen we het contact weer op gang te helpen.

2.9. Verbindingen tussen straat, kerk en samenleving

Doel van het Straatpastoraat is niet alleen de pastorale zorg samen met de kerken naar de straat, maar ook de verhalen, de wijsheid, de ervaringen van de straat in de kerken en de hele samenleving terugbrengen. Dat doen we in spreek- en preekbeurten, door er te zijn, door verhalen te vertellen op facebook, maar ook door dankbaar gebruik te maken van de steun aan ons die uit de samenleving komt. Zo komt Els nu sinds 2014 in het Ezelsoor, de tweedehands boekhandel, en krijgen we boeken voor de boekenkast in de inloop. Er wordt door een aantal inlopers dankbaar gebruik van gemaakt. Boeken mogen geleend of gewoon meegenomen worden en er komen verzoeknummers naar Els toe.

Bernadette ging in 2016 twee keer voor in de viering in ziekenhuis Meander. Strikt genomen geen activiteit van het Straatpastoraat, wel een moment van zichtbaarheid van ons werk en 'onze mensen'.

• *Er waren weinig rituelen dit jaar. Het vaste kaarsje bij het gebed en de lezing van de dag in de kapel, dat gaat door. Ingrid neemt vooral het samen bidden waar tijdens het zwangerschapsverlof.*

De kruisjes waren 'besmettelijk': als iemand er een kreeg, kwam iemand anders ook wel eens op het idee. Die periode lijkt weer even voorbij. Vervangsters Els en Ingrid zijn er wat terughoudender in, deze 'metaforen met je handen' op straat. In het nieuwe jaar hebben we het er over in ons team of we er iets van vinden. (B)

• *Ze woont in een van de panden waar begeleid wonen wordt verzorgd. Onderling loopt het niet altijd lekker. De begeleiding is 'op afstand', maar er gelden wel sancties als men vindt dat er grenzen zijn overschreden. Ze heeft te maken gekregen met een maatregel, en dan belt ze mij, want ze vindt dat er daar iets wringt. Eerst proberen we maar de knoop te ontwarren: is het een principe of ben je ook gewoon boos vanwege een maatregel tegen jou? En dan laten we weten waar er volgens haar onrecht is gedaan. (B)*

• *The Passion. Een happening in de stad! Iemand wil er wel met mij samen heen, maar hij kan absoluut zover niet lopen, niet lang staan en als je dan in zo'n menigte staat? We besluiten samen naar de Ichthuskerk te gaan, waar we op groot scherm, met veel lieve hapjes en drankjes, een geweldige avond hebben. Al is het alleen maar omdat hij om de 3 minuten in aanbidding "Xander!" (de Buisonjé) roept als Judas zijn stem verheft. (B)*

• *Ik ga naar 2e hands boekwinkel Het Ezelsoor, kijk er rond en maak een afspraak voor volgende week, dan zullen er weer boeken voor ons klaarliggen. Nu krijg ik alvast, ook voor niks, acht nieuwe grote-letter-boeken mee! Heerlijk voor de mensen met moeilijke, vermoeide of niet goed bebrilde ogen die toch een boek willen lezen. Ik ben zo blij met de mensen van Het Ezelsoor! (E)*

2.10. Collegiaal contact en afstemming

De meest directe samenwerkingspartners zijn de hulpverleners in de dag- en nachtopvang van Kwintes, de trajectbegeleiders, de opvangmedewerkers en casemanagers van Victas (inmiddels Jellinek) en het Leger des Heils, Schuldhulpverleners, Klussenbureau van Amfors, Motiva Straatadvokaten, persoonlijke begeleiders, psychologen en psychiaters van GGZ centraal, maar ook ideële organisaties met open ogen voor kwetsbare mensen. De Inloophuizen, Inloophuis DAC in het bijzonder, de caritas in de H. Geestkerk en de kerken.

We zoeken mensen op waar ze zijn, dat wil zeggen het dat aan het Straatpastoraat op alle andere locaties gastvrijheid wordt geboden. Overleg gebeurt voor zover het beroepsgeheim dat toelaat. Het FACT-team in de binnenstad is een samenwerking van Victas, GGZ centraal en Kwintes. Er wordt overlegd over de beste zorg voor een aantal heel kwetsbare en soms ook crisisgevoelige mensen die meestal ook bekenden van het Straatpastoraat zijn. Bij Kwintes in de dag- en nachtopvang was het druk (zie punt 3 hierover). Er wordt hard gewerkt aan extra opvang en in december is het zover: Amergaard, een pand op Zon en Schild, opent als extra nachtopvang voor een geselecteerde groep die dat wil en daar een eigen kamer heeft. Men kookt er zelf voor de groep. Overdag zijn velen van hen in de dagopvang in de stad te vinden.

2.11. Overdracht en deskundigheidsbevordering

Het Straatpastoraat is lid van Netwerk DAK en Bernadette is bestuurslid van dit landelijke netwerk. Het LOND, het subnetwerk van Drugs- en straatpastores, kwam in 2016 in Den Haag op werkbezoek en sprak met een psychiatrisch verpleegkundige over de pastorale vragen te midden van psychische kwetsbaarheden.

Els en Ingrid kregen tijdens de periode van zwangerschapsvervangende supervisie van Monique van Dijk-Groenteboer. Ze bezochten ook de Netwerkdag te Utrecht.

In januari volgde Bernadette de introductie cursus Contextueel Pastoraat van de stichting Contextueel Pastoraat, een pastorale benadering die onder andere ook veel toe kan voegen voor mensen met ingewikkelde familiegeschiedenissen.

• Ze belt na een paar jaar elkaar niet gezien te hebben. In verwarring. Ik ga op bezoek en het verhaal gaat weer over iets anders. Ik zoek met haar naar wat verlichting, maar na een paar weken besluit ik ook te informeren in hoeverre ze in beeld is bij de psychische hulpverleners van het FACT-team. Ik moet bij het Wijkteam zijn, maar het duurt niet lang of ze wordt toch naar de gespecialiseerde psychiatrische hulpverlening overgedragen. Tegen haar zin. Een tijd lang ben ik de enige die contact heeft, maar het FACT krijgt na een tijdje misschien een beetje, tijdelijk, vertrouwen? Helaas gaat het tijdens mijn verlof bergafwaarts met haar. Wantrouwen, onrust, overlast en overduidelijk ongeluk leiden tot een gedwongen opname. (B)

• Omdat Bernadette met zwangerschapsverlof is, neem ik het collegiaal overleg met de coördinatoren van de Amersfoortse inloophuizen over. Ervaringen worden uitgewisseld. In het najaarsoverleg wordt o.a. 'in de buurt 033' besproken. Duidelijk wordt dat bij de inventarisatie van de bestaande organisaties in de wijken, enkele inloophuizen niet op de lijst staan (I).

• "En wat doe je dan?", vraagt een pastor aan de psychiatrisch verpleegkundige die vertelt over een man met ingewikkeld gedrag. "Wat doet een verpleegkundige? Wat doet een pastor? Maakt het uit, dat verschil? Is er niet een MENS gevraagd?" Die verpleegkundige is duidelijk ook een Mens. (B)

• "Wat heeft deze persoon als kind gegeven? Wat heeft dat gekost? Heeft het daarvoor erkenning gekregen? Staat er tussen vader en dochter een rekening open? Is er een dialoog mogelijk die beweging in gang zet?" We oefenden met de verschillende dimensies, perspectieven waarmee je naar een genogram (familiestamboom) kunt kijken, en kwamen zo allerlei ingesloten patronen en ethische onbalans op het spoor. Zinvol nieuw gereedschap in het pastoraat.

2.12. Ureninvestering

De straatpastor is in dienst voor 20 uren per week. De verdeling tussen de straat, interne zaken (bestuursoverleg, deskundigheidsbevordering, website) en contacten met het externe netwerk is ongeveer 70 %, 20% en 10%.

3. Bestuursverantwoording

Els Végh is in de loop van het verslagjaar toegetreden als bestuurslid.

Tijdens de beleidsdag is afgesproken om de relatie met de achterban te verstevigen en uit te bouwen.

Bernadette is tijdens haar zwangerschapsverlof vervangen door Els en Ingrid. Beiden hadden de mogelijkheid om met een supervisor hun ervaringen te delen.

Voorzitter en straatpastor zijn op bezoek geweest bij de fractie van de ChristenUnie.

Het bestuur bestaat per 1 januari 2017 uit: penningmeester Rianne Slagboom, communicatie Gerard Raven, Els Végh, voorzitter Arriën Kruyt, vicevoorzitter en personeelszaken Hans van Gerven en secretaris Rienk Rietveld.

De fondswervingscommissie bestaat per 1 januari 2017 uit: Leo Koffeman, Paul van Eck en Bas Verhey.

In het verslagjaar vergaderde het bestuur driemaal samen met de fondswervingscommissie. Deze commissie is actief bezig met het leggen van contacten en het werven van fondsen voor het straatpastoraat .

4. Financieel Jaarverslag

Het bestuur legt hierna verantwoording af over de financiële positie van de Stichting. De financiële situatie van de Stichting is op korte termijn positief en ook op langere tijd is er voldoende vertrouwen dat de continuïteit van het werk is gewaarborgd.

De inkomsten van de Stichting Straatpastoraat bestaan vooral uit jaarlijkse bijdragen van kerken. Daarnaast zijn er inkomsten uit collectes, individuele giften en spreekbeurten. De fondswervingscommissie streeft er naar om via fondswerving extra middelen te verkrijgen. Er is goede hoop dat dit slaagt.

Amersfoort, april 2017

Bestuur:

Arriën Kruyt, voorzitter

Hans van Gerven, vicevoorzitter en personeelszaken

Rianne Slagboom, penningmeester

Gerard Raven, communicatie

Els Végh, algemeen bestuurslid

Rienk Rietveld, secretaris

Bernadette van Dijk, straatpastor

Financieel jaarverslag 2016

UITGAVEN	BEDRAG
Personeelskosten	€ 44.444
Kosten veldwerk	€ 1.874
Kosten telecommunicatie	€ 1.072
Bureau & organisatie/ inventaris	€ 928
Bankkosten	€ 229
Huurkosten Zuidsingel	€ 2.091
TOTAAL UITGAVEN	€ 50.639

INKOMSTEN	BEDRAG
Collectes	€ 9.248
Individuele giften	€ 1.865
Kerkelijke bijdragen	€ 22.445
Particuliere fondsen	€ 5.000
Gift PGA huur Zuidsingel 5	€ 2.091
UWV (zwangerschapsuitkering)	€ 9.816
Rente/teruggaaf	€ 235

Overige inkomsten	€ 115
TOTAAL INKOMSTEN	€ 50.815

Financieel resultaat 2016 is € 176,-. Dit wordt toegevoegd aan de reserves.

